www.fullorissa.com

ଆହେ ନୀଳଶଇଳ

(ସାଲବେଗ)

ଆହେ ନୀଳଶଇଳ ପ୍ରବଳ ମତ୍ତବାରଣ,
ମୋ ଆରତ ନଳିନୀବନକୁ କର ଦଳନ
ଗଜରାଜ ଚିନ୍ତାକଲା ଥାଇ ଘୋର ଜଳେଣ,
ଚକ୍ରପେଷି ନକ୍ରନାଶି ଉଦ୍ଧାରିଲ ଆପଣ
ଘୋରବନେ ମୃଗୁଣୀକି ପଡିଥିଲା କଷଣ
କେଡେ ବଡ ବିପତ୍ତିରୁ କରିଅଛ ତାରଣ
କୁରୁସଭାତଳେ ଶୁଣି ଦ୍ରୌପଦୀର ଜଣାଣ
କୋଟିବସ୍ତ୍ର ଦେଇ ହେଲେ ଲଜ୍ଜା କଲ ବାରଣ
ରାବଣର ଭାଇ ବିଭୀଷଣ ଗଲା ଶରଣ
ଶରଣ ସମ୍ଭାଳି ତାକୁ ଲଙ୍କେ କଲ ରାଜନ

ପ୍ରହ୍ଲାଦ ପିତା ସେ ଯେ ବଡ ଦୁଷ୍ଟ ଦାରୁଣ
ସ୍ତମ୍ଭରୁ ବାହାରି ତାକୁ ବିଦାରିଲ ତକ୍ଷଣ
କହେ ସାଲବେଗ ହୀନ ଜାତିରେ ମୁଁ ଯବନ
ଶ୍ରୀରଙ୍ଗା ଚରଣ ତଳେ କରୁଅଛି ଜଣାଣ

(ସାଲବେଗ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସୁପରିଚିତ ଭକ୍ତ । ଜାତିରେ ଯବନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ତରରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟାକୁଳତା ସେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅନନ୍ୟ, ଅତୁଳନୀୟ । ଆଜି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଜଗମୋହନରେ ଭକ୍ତ କଣ୍ଠରୁ ଏ କବିତା ଆବୃତ୍ତି ଶୁଣିଲେ ହୃଦୟ ଆପେ ତଲ୍ଲୀନ ହୋଇଯାଏ । ଧନ୍ୟ ଭକ୍ତକବି , ଧନ୍ୟ ତୁମର ରଚନା ।)